

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 16 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

GOLEAC Andrei XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat din XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.04.2018 – 02.10.2019;

Instanța de apel: 11.02.2020 – 16.06.2020;

Instanța de recurs: 24.09.2020 – 25.11.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, din 02 octombrie 2019, Goleac Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. e), f) și art.192¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă după cum urmează:

- pe art.187 alin. (2), lit. e, f) Cod penal, închisoare pe termen de 5 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- pe art. 192¹ alin. (1) Cod penal, închisoare pe termen de 1 an cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Goleac Andrei sub formă de închisoare pe termen de 5 ani și 3 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul condamnatului a sumei de 448 lei cu titlul de cheltuielile judiciare în folosul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, în seara din 15 ianuarie 2018, aproximativ la orele 23:00, aflându-se în gospodăria lui Lungu Iurie, domiciliat în XXXXX, în urma consumului de alcool, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față lui Ciudin

Alexandru de la care acesta a căzut jos fără cunoștință și având scopul de a sustrage în mod deschis bunurile altei persoane, a sustras suma de 200 lei, pe care îi avea ultimul în mână, iar, după ce Ciudin Alexandru s-a ridicat și a mers la culcare, Goleac Andrei din nou în mod deschis din buzunarul hainei acestuia a mai sustras bani în sumă de 2000 lei, bani pe care i-a însușit în prezenta proprietarului gospodăriei Lungu Iurie, astfel pricinuindu-i părții vătămate Ciudin Alexandru o pagubă materială în sumă totală de 2200 lei, ceea ce constituie 44 unități convenționale la momentul comiterii infracțiunii.

Tot el, la data de 08 octombrie 2018, aproximativ la ora 23:00, având scopul răpirii unui mijloc de transport, fără scop de însușire, a răpit automobilul de model „CHEVROLET AVEO” de culoare albă cu XXXXX, ce aparține lui Lungu Vasile, care era parcat în curtea casei acestuia, deplasându-se fără voia proprietarului automobilului, după care la abandonat pe traseul dintre satele Hîrtop și Gura-Galbenei, r-nul Cimișlia.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat repunerea în termen a apelului pe motiv că a făcut cunoștință cu aceasta la data de 16 decembrie, casarea sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care el să fie achitat în temeiul art. 275 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile lui.

În motivarea apelului înaintat s-a mai indicat că sentința emisă de instanța de fond la data de 02 octombrie 2019 o consideră ca fiind criticabilă din mai multe motive. Apelantul susține că, fiind audiat în fața instanței de judecată a declarat că vina în comiterea infracțiunii incriminate nu o recunoaște și a relatat că evenimentele descrise în învinuire nu au avut loc.

Indică că anterior, cu câțiva ani în urmă, avuse niște neplăceri, neînțelegeri cu familia Ciudin. S-a ajuns la conflicte cu aplicarea forței fizice și astfel consideră că familia Ciudin a înscenat jaful cu scopul de a-i crea lui probleme cu legea. Mai mult ca atât la data de 15 ianuarie 2018 el numai ieșise din Penitenciar.

Consideră că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate ansamblu de probe pertinente, concludente și utile din care ar fi posibil de concluzionat că el a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. e) și f) Cod penal.

Susține că învinuirea înaintată și stare de fapt constatată în instanță de judecată nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetărilor judecătorești, iar probele administrate de către acuzarea de stat au fost apreciate în mod greșit, existând în cazul dat probe suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile inculpatului apelant a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. e) și f) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 16 iunie 2020,

apelul inculpatului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în partea condamnării acestuia pe art. 192¹ alin. (1) Cod penal și stabilirea pedepsei în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal și pentru concurs de infracțiuni în baza art. 84 Cod penal, a fost rejudecată cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre prin care s-a încetat procesul penal privind acuzare lui Goleac Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal în legătură cu împăcarea părților. În rest dispozițiile sentinței s-au menținut.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei cu referire la latura penală, just a încadrat acțiunile inculpatului ca constituind fapta penală prevăzută de pe art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a stabilit că apelantul prin conținutul apelului înaintat a solicitat achitarea din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile lui, dar în ședința instanței de apel Goleac Andrei a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, și a invocat că de la partea vătămată Lungu Vasile a fost înaintată cerere de împăcare, iar în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal vina nu o recunoaște și menționează că partea vătămată Ciudin Alexandru prin scrisoare personală scrisă de el a indicat că nu au avut loc așa întâmplări.

Instanța de apel a constatat ca fiind nefondate alegațiile apelantului care a invocat că instanța de fond la constatarea vinovăției lui Goleac Andrei s-a bazat doar pe declarațiile părții vătămate. Nu au fost temeiuri de a pune la îndoială probele în cauză pe cât ele sunt pertinente, concludente, coroborează între ele și demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal.

La stabilirea pedepsei s-a reținut că inculpatul la locul de trai se caracterizează nesatisfăcător. Circumstanțe care atenuază răspunderea inculpatului, conform art. 76 Cod penal, nu au fost stabilite. Circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului, conform art.77 Cod penal, au fost reținute - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Acordând eficiență principiilor de individualizare a pedepsei și analizând ansamblul de circumstanțe ce caracterizează persoana inculpatului, lipsa circumstanțelor care atenuază și prezența celor care agravează răspunderea acestuia, instanța de apel a considerat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului instanța de fond justificat și legal a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare instanța de apel nu a avut temeiuri de a interveni în soluția instanței de fond privind condamnarea inculpatului în baza art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal.

Distinct de cele menționate supra, cât privește infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat că instanța de fond neîntemeiat a refuzat de a aplica la caz prevederile art. 109 Cod penal, drept urmare incorect a pronunțat sentința de condamnare în baza acestui articol cu stabilirea pedepsei, inclusiv și pentru concurs de infracțiuni.

Curtea de Apel a stabilit că condamnarea lui Goleac Andrei în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal este una nefondată, or, la materialele cauzei este anexată cererea înaintată de partea vătămată Lungu Vasile prin care s-a indicat că *solicită încetarea procesului penal pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal de Goleac Andrei pe motivul împăcării dintre ei.* (f.d.141, Vol. I) Potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal este o infracțiune mai puțin gravă.

Astfel, la caz, instanța de fond incorect a respins cererea de împăcare înaintată de partea vătămată Lungu Vasile și greșit a motivat că *„este inadmisibilă aplicabilitatea prevederilor art. 109 Cod penal, în privința infracțiunilor grave, dacă persoana are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție ultimii cinci ani /.../ iar acesta urmează a fi condamnat pentru fapte similare”*.

Or, condiția pentru înlăturarea răspunderii penale în rezultatul împăcării este voința părții vătămate și a făptuitorului, care, la caz, este respectată fapt confirmat prin cererea depusă de Lungu Vasile care a notat expres *„nu doresc ca inculpatul să fie judecat”*. (f.d.141, Vol. I)

Potrivit cazului, instanța de fond urma să indice în mod expres asupra faptului dacă Goleac Andrei are sau nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani.

Potrivit materialelor cauzei s-a constatat că Goleac Andrei la data de 15 iunie 2016 prin sentința judecătorei Cimișlia a fost condamnat la 2 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal i s-a adăugat parțial pedeapsa aplicată prin sentința judecătorei Cimișlia din 22 aprilie 2015, stabilindu-i-se definitiv pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis./.../ (f.d.57-58, Vol. II)

Instanța de apel a indicat că, deși infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, care a fost comisă de Goleac Andrei face parte din același Capitol VI al Codului

penal cu infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2), lit. c) Cod penal, pentru care inculpatul a fost condamnat la data de 15 iunie 2016, concluzia instanței de fond că acesta a comis infracțiuni similare și că are antecedent penale pentru infracțiuni similare, circumstanțe care reprezintă impediment de încetare a procesului penal pe acest capăt de acuzare, este una absolut greșită.

În speță delimitarea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2), Cod penal pentru care anterior inculpatul a fost condamnat și art. 192¹ alin. (1) Cod penal, element care exclude aprecierea lor ca similare este gradul prejudiciabil al faptelor.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 192¹ Cod penal îl reprezintă mijlocul de transport. În conformitate cu art. 132 Cod penal, prin „mijloace de transport” se înțelege toate tipurile de automobile, tractoare și alte tipuri de mașini autopropulsate, tramvaiele și troleibuzele, precum și motocicletele și alte mijloace de transport mecanice. Mijlocul de transport, care constituie obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 192¹ Cod penal, trebuie să fie străin pentru făptuitor.

Astfel, conform materialelor cauzei, instanța de apel a constatat că Goleac Andrei *nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare* și în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării în ultimii cinci ani. Drept urmare, instanța de apel a conchis că urmează a fi aplicate prevederile art. 109 alin. (1) Cod penal, contrar celor invocate de instanța de fond prin conținutul sentinței emise la data de 02 octombrie 2019.

Conform prevederilor art. 391 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă lipsește plângerea părții vătămate, plângerea a fost retrasă sau părțile s-au împăcat. Rezumând cele expuse mai sus, instanța a conchis că apelul depus de inculpat împotriva sentinței judecătoreiei Cimișlia sediul central din 02 octombrie 2019 urma a fi admis cu casarea parțială în partea condamnării acestuia pe art. 192¹ alin. (1) Cod penal și stabilirea pedepsei în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal și pentru concurs de infracțiuni în baza art. 84 Cod penal și pronunțarea unei noi hotărâri. În rest dispozițiile sentinței s-au mențin.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul a atacat-o cu recurs ordinar, fără a invoca prevederile art. 427 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatul să fie achitat de comiterea infracțiunii art. 187 alin. (2) Cod penal.

În motivare recurentul a indicat că, a fost condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal și a fost achitat. Privitor la infracțiunea art. 187 alin. (2) Cod penal, inculpatul nu recunoaște comiterea acesteia și a fost aplicată pedeapsă cu închisoare. Ca urmare, solicită achitarea în privința art. 187 alin. (2) Cod penal, din motive că nu recunoaște vina și nu a comis cele incriminate lui.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute în art. 429- 430 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Reieșind din dispoziția art. 430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să corespundă anumitor cerințe, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemelor de drept ce persistă în cauza deferită judecării și care au afectat echitatea procedurilor desfășurate de instanța de apel împotriva inculpatului.

În speță, recurentul critică hotărârea adoptată de instanța de apel, însă nu aduce careva argumente în vederea susținerii acestei poziții, omite să formuleze în cerere careva critici plauzibile privitor la ilegalitatea hotărârii contestate, limitându-se doar la expunerea unor fraze de ordin general referitor la nevinovăția sa, care nu contribuie în vreun mod la suplinirea cererii cu circumstanțe de fapt și de drept pentru a fi preluată spre examinare în fond de către instanța de recurs.

De principiu, instanța de recurs preia spre examinare doar acele critici, care sunt corespunzător argumentate de recurenți, cu indicarea legăturii cauzale dintre eroare de drept pretinsă că a fost admisă de instanța inferioară și circumstanța de fapt a cauzei căreia aceasta se circumscrie.

Pe aceiași linie de considerente, Colegiul evidențiază că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu poate face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente ce ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal.

Având în vedere cele consemnate supra, Colegiul Penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de inculpat, deoarece acesta nu întrunește condițiile legale de conținut.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de GOLEAC Andrei XXXXX, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 16 iunie 2020, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 decembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion